

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120333830
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6120333830.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXXX/XX, právne zastúpený: WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 655,28 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 25. apríla 2023 č. k. 32Csp/86/2020-191, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (v poradí druhým) zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 655,28 eur spolu s 5%-ným úrokom z omeškania od 30.04.2019 do zaplatenia (výrok I.). Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu – obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. ako veriteľom na strane jednej a žalovaným ako spotrebiteľom na strane druhej bola dňa 20.06.2016 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere – revolvingový č. 6506036219, na základe ktorej žalobca ako veriteľ sa zaviazal žalovanému dlžníkovi poskytnúť úver s výškou úverového rámca (kreditného limitu) vo výške 1 000,- eur. Obsahom záväzku žalovaného bola povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach najmenej vo výške 4% z dlžnej čiastky, vždy k 20. dňu v mesiaci. V súvislosti s prvým čerpaním úveru bola žalovanému daná možnosť nákupu spotrebnej elektroniky – TV LG 55LB679V v predajnej cene 999,- eur. Pre danú transakciu bol dohodnutý režim splátkového programu, v rámci ktorého bola poskytnutá úroková sadzba 19,26% ročne, RPMN 21,20%, splátka 99,90 eur, keď spotrebiteľ pri takomto splácaní 11 splátok mal povinnosť uhradiť celkové náklady so splácaním úveru vo výške 1 099,- eur. Vychádzajúc z obsahu uzavretého zmluvného vzťahu, úverový vzťah posúdil podľa § 10 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v čase účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len ZoSÚ), poskytnutý formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov. Osobitná dohoda v zmluve o úhrade transakcie na kúpu tovaru nevytvára samotný nový úverový vzťah, avšak pri použití ust. § 9 písm. h) ZoSÚ v čase uzatvárania zmluvy, identifikuje tovar, ktorý bol na úver obstaraný a stanovuje odlišné podmienky splácania tejto časti

úveru, keďže sa jednalo o typ úveru, ktorý možno hodnotiť ako marketingový produkt. Inak revolvingový úver bolo možné čerpať opakovane do výšky poskytnutého úverového limitu (1 000,- eur), pričom úver bolo možné splácať splátkami v minimálnej výške 4% z poskytnutého úveru. Splatnosť takéhoto revolvingového úveru bolo potrebné vyhodnotiť v súlade s podmienkami § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ, preto na takýto úver nebolo dôvodné aplikovať ust. § 2 ods. 1 ZoSÚ a jeho splatnosť v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z predloženého prehľadu pohybu na účte zistil, že žalovaný ako dlžník čerpal z úveru dňa 20.06.2015 sumu 999,- eur, keď v období od 21.07.2015 do 27.05.2016 uhradil dvakrát po 99,90 eur, sumu 2,29 eur a následne 8 úhrad po približne 102,20 eur a 27.05.2016 vo výške 107,22 eur, týmito splátkami uhradil 1 126,91 eur. Dňa 07.07.2017 čerpal opätovne sumu 800,- eur a dňa 04.10.2017 sumu 200,- eur, pričom z predložených listinných dôkazov zistil, že žalovaný spolu na všetkých úhradách zaplatil sumu 1 343,72 eur. Listom z 24.04.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na splatenie celého nesplateného zostatku úveru 1 138,25 eur, ktorá zásielka bola odoslaná doporučené pod podacím č. E. na adresu dlžníka označenú v zmluve. Potvrdenie pošty o odoslaní zásielky považuje za dostačujúci dôkaz splnenia si povinnosti bez ohľadu na to, či žalovaný zásielku priamo alebo cez úložnú lehotu prevzal alebo nie, vychádzajúc z podmienok hlavy 15 § 4 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“). Nárok na zaplatenie žalovanej sumy nepovažoval v zmysle podmienok § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka za premlčaný, nakoľko veriteľ požiadal o zaplatenie revolvingového úveru listom z 24.04.2018 a nárok bol uplatnený na upomínacom súde dňa 03.07.2020, teda pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby, odvtedy, ako nastala splatnosť pohľadávky v zmysle § 11 ZoSÚ. Právny predchodca žalobcu – spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. ako postupca postúpil svoju pohľadávku na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok z 25.04.2019 s vyčíslením postupovaného nároku podľa čl. V ods. 2 zmluvy, v súlade s ust. § 17 ods. 2 písm. b) ZoSÚ a v súlade s ust. § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom z 06.05.2019 na základe podacieho hárku č. EPH161434238. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru (1 999,- eur) a žalobcom doposiaľ vykonaných úhrad zo strany žalovaného (1 343,72) na základe predložených listinných dôkazov žalobcom v konaní. O povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania rozhodol v súlade s ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z., keď žalobcovi priznal úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 30.04.2019, t.j. dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to uplatnil žalobca na základe podanej žaloby.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Záver súdu prvej inštancie o tom, že nastali účinky doručenia zásielky z 24.04.2018 je v rozpore so záverom vyjadreným v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp.zn. 1Cdo 147/2017 z 24.04.2018 a je taktiež porušením práva na spravodlivý proces na riadne odôvodnenie rozhodnutia, v súlade s rozsudkom NS SR z 15.12.2020 sp.zn. 5Cdo 36/2020, publikovaného ako judikát R 4/2021. V tomto kontexte uvádza, že list veriteľa z 24.04.2018 mu nebol doručený. Taktiež nepovažoval za správny záver súdu prvej inštancie, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný na základe podmienok § 17 ods. 2 písm. b) ZoSÚ, keďže zjavne sa jedná o nesprávnu právnu normu. Nesúhlasí taktiež so záverom, že na daný prípad by sa nemali aplikovať ust. § 565, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania v zmysle § 10 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, domnieva sa, že s jedná o zmluvu podľa ust. § 9 ZoSÚ, keďže je zmluva dojednaná na platenie v splátkach, napr. podľa bodu 31 zmluvy. V tomto kontexte nebolo možné aplikovať ani ust. § 563 Občianskeho zákonníka, z ktorého súd prvej inštancie vychádzal. Súd prvej inštancie v bode 5. odôvodnenia odkazuje na vyjadrenie žalobcu z 18.04.2023, ktoré mu do rozhodnutia súdu prvej inštancie doručené nebolo. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Uviedol, že žalovaný vo svojom tvrdení neuviedol skutočnosti, ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali uplatnený nárok na základe žaloby.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako správny potvrdil.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu – spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalovaným bol uzatvorený zmluvný vzťah (revolvingový úver) s osobitnými okolnosťami, ktoré boli súdom prvej inštancie vyhodnotené v bodoch 17. a 18. odôvodnenia rozsudku s tým, že sa na neho vzťahujú podmienky uvedené v § 10, § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ, keď na základe postupu veriteľa nastala splatnosť uplatnenej pohľadávky s následným platným postúpením pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, je správny.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia a.s., ktorý bol oprávnený poskytovať úver z vlastných zdrojov v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 492/2009 Z.z. na strane jednej a žalovaným na strane druhej, bola dňa 20.06.2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver č. 6506036219 za dohodnutých podmienok uvedených v bode 17. odôvodnenia rozsudku, keď, vychádzajúc z obsahu zmluvy, ale aj úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., je možné stotožniť sa so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade sa jednalo zo strany pôvodného veriteľa o poskytovanie tzv. revolvingu za osobitných podmienok v zmluve dojednaných v bodoch 36 až 47 a v zmysle hlavy 3 § 2 úverových podmienok, keď za prvé čerpanie bolo umožnené spotrebiteľovi uskutočniť kúpu tovaru za dohodnutých podmienok uvedených v zmluve v časti – potvrdenie, čerpanie na nákup tovaru (body 36 až 47). Vychádzajúc z týchto zmluvných podmienok, súd prvej inštancie správne následne vyvodil, že na daný zmluvný (spotrebiteľský) vzťah je dôvodné aplikovať ust. § 10, § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ, a naopak, na daný zmluvný vzťah nie je dôvodné aplikovať ust. § 9 ods. 1, ods. 2 ZoSÚ a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v posudzovaní splatnosti pohľadávky). Z uvedených dôvodov preto odvolací súd vyslovené skutkové a právne závery súdom prvej inštancie vo vzťahu k okolnostiam, na základe ktorých súd prvej inštancie vyvodil dôvodnosť uplatnenia nároku z hľadiska posudzovania splatnosti uplatneného nároku v bodoch 19., 21. a 23. odôvodnenia rozsudku, odvolací súd považoval správne, keď inak žalovaný tak v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ako aj na základe podaného odvolania – skutkové závery súdu prvej inštancie o výške žalobou uplatnenej a súdom priznanej pohľadávky (odôvodnených v bodoch 20. a 31.) nespochyboval.

8. Odvolací súd nepovažoval za správny právny záver súdu prvej inštancie vyjadrený v bodoch 25. až 28. odôvodnenia rozsudku, keď dospel k záveru, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný v zmysle § 17 ods. 2 ZoSÚ, keď podmienky na postúpenie pohľadávky nemohli nastať podľa písm. b) citovaného § 17 ods. 2 ZoSÚ. Odvolací súd preto v priebehu odvolacieho konania postupom podľa § 382 CSP vyzval strany sporu na vyjadrenie sa k možnému právnemu posúdeniu veci, že postúpenie pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. (postupcu) na žalobcu (postupníka) na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.04.2019 je dôvodné posudzovať na základe podmienok § 17 ods. 1 ZoSÚ a tým aj vecnú legitimáciu žalobcu v konaní. K možnému právnemu posúdeniu veci sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že je v spore aktívne vecne legitimovaný subjektom v zmysle § 17 ods. 1 a § 20 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko v predmetnom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá bola v čase postúpenia predčasne splatná na subjekt, ktorý je od 05.08.2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia rozsahu v zmysle rozhodnutia NBS, dostupného na webovej stránke, a je teda subjektom v zmysle ust. § 20 a § 20a ZoSÚ. Žalovaný sa k možnému právnemu posúdeniu veci do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd považoval žalobcu v spore aktívne vecne legitimovaného na základe podmienok § 17 ods. 1 ZoSÚ, keďže opačný výklad z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva.

9. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku žalovaného, že nenastali podmienky splatnosti uplatnenej pohľadávky, keďže mu nebol doručený list pôvodného veriteľa z 24.04.2018. Z výsledkov vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia v bode 21. vyplýva, že list z 24.04.2018 – výzva na splatenie celého nesplateného zostatku čerpaného úveru – bol zasielaný žalovanému na adresu uvedenú v zmluve doporučené a bol podávaný na pošte pod podacím hárkom RE454606580SK. Vo vzťahu k odvolacím námietkam a posúdeniu naplnenia podmienok § 17 ZoSÚ odvolací súd považuje za dôležité uviesť, že podmienky vyjadrené v § 17 ZoSÚ sú podmienkami hmotnoprávnymi, čo znamená, že je podstatné, aby písomné informovanie spotrebiteľa o postúpení bolo pôvodným veriteľom vykonané spôsobom, aby sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, bez ohľadu na to, či adresát si zásielku (osobne) prevezme, alebo či je uložená na pošte a o jej obsahu sa nedozvie. Takéto okolnosti nastali aj v danej prejednávanej veci, keďže žalobca preukázal, že zásielku (výzvu) žalovanému na jeho adresu zasielal, čím nastali hmotnoprávne podmienky zákona pre posúdenie účinkov splatnosti pohľadávky.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania - skutkového zistenia správne vyhodnotil v súlade s podmienkami zákona č. 129/2010 Z.z. a následne vyvodil, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku na zaplatenie žalovanej sumy, a pokiaľ žalobe v plnom rozsahu vyhovel, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)